

Кратко разяснение на

Битката при Ухуд

Събрал материала и го оформил:
Абдуллах ибни Сюлейман ел-Мухаммед

Съдържание

Увод.....	3
Битката Ухуд.....	5
Имената на някои от шехидите при битката Ухуд.....	15
Ислямското становище при посещението на гробището на шехидите при Ухуд – Ридуануллахи алейхим – и хукума за посещаването на гробищата от жени.....	17
Ислямското становище при посещаването на гробищата е:.....	18
Хукума за посещаването на гробищата от жени	19

Увод

Наистина славата принадлежи на Аллах, Господаря на световите, поздравите и благословите са за най-великия Пратеник и Пророк, за неговото семейство и сподвижниците му.

След това: Това е кратка брошурка относно "битката при Ухуд", която я събрах и подредих от книгите на Ислямските учени, за да бъде в помощ на посещаващите гробището на шехидите наричащо се: "Шухеда ел-Ухуд" ридуануллахи алейхим,¹ намиращо се в Медина, непосредствено до самата планина Ухуд.

Брошурата съдържа следното:

1. Историята на битката при Ухуд.
2. Имената на някои от шехидите в битката.

3. Ислямското становище при посещението на гробището на шехидите при Ухуд ридуануллахи алейхим и хукума² за посещаването на гробищата от жени.

Моля Всевишния Аллах да отреди това дело да бъде искрено заради Него, да ме награди и да ми помогне чрез него в живота ми и след смъртта ми. Да помага на всеки, който чете тази брошурка, наистина Той е най-добрия отговарящ на зовящия Го, най-щедрия даряващ надежда, Той ни е Предостатъчен и на него се уповаваме, Слава на Аллах Господаря на световите.

Нека поздравите и благословите бъдат за Пратеника салляллаху алейхи уе селлем, за семейството и сподвижниците му и всеки, който ги следва искрено до Съдния ден.

¹ Аллах да е доволен от тях

² Буквално се превежда: присъда, но в случая се има в предвид: Шериатското постановление

Завършвам дуата си със Слава на Аллах Господаря на световете...

Битката Ухуд³

Три години след хиджра⁴, през месец Шеууал се състояла битката при Ухуд.

Всичко това се случва след като предишната година Всевишния Аллах при битката Бедр порази езичниците (мушриците) от Курейш и дари първата победа в Ислямската история на своя любим Пратеник салляллаху алейхи уе селлем и неговите сподвижници Ридуануллахи алейхим. В тази битка (Бедр) биват убити главатарите на мушриците и като главнокомандващ и управител на Мекка застава Ебу Суфян, който започва да събира войска, за да си отмъстят на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и мюсюлманите за поражението, което им нанесли предната година и което поражение не им давало мира. Събрал близо 3 000 от курейш, съюзниците им и роби, и заедно с жените (които взели за да са им кураж и от срам от тях (жените) да не бягат от бойното поле) поели към Медина. След като пристигнали се разположили близо до планината Ухуд.

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем събрал сподвижниците си ридуануллахи алейхим и се посъветвал с тях какво да правят. Той мислел, че е по-подходящо да не напускат града и когато мушриците влезнат в Медина, мюсюлманите да ги нападнат и битката да се състои по улиците, а жените да ги обстрелват с камъни и други такива от покривите на къщите. Абдуллах ибни Убейе – главатаря на мунафиците⁵ подкрепил Пратеника салляллаху алейхи уе селлем в мнението му, но тези от сахабетата, които не успели да вземат участие в битката при Бедр настояли мюсюлманите да излязат и да посрещнат врага извън

³ Съкратената сира на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем. Издание на министерството на Ислямските работи, вакъфите, призова и духовното направление, Саудитска арабия, стр. (161-168).

⁴ След преселението на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем.

⁵ Двучличниците.

Медина. Проявили голяма настойчивост, след която Пратеника Салляллаху алейхи уе селлем станал и влезнал в къщата си, облякъл ризницата си и отново излязъл при тях. Тогава те казали: „Пратеника салляллаху алейхи уе селлем не желае да излезе и да се бием с тях извън Медина", след това казали: „Ако пожелаеш да останем в Медина направи го". Тогава Пратеника салляллаху алейхи уе селлем им отговорил: „Не приляга на Пратеник, след като е облякъл ризницата си да я сваля докато Аллах Теаля не отсъди между него и враговете му".

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем излязъл с 1 000 от сахабетата си и оставил за управител на Медина Абдуллах ибни Умми Мектум радияллаху анху.

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем видял сън⁶: „Видял, че в меча му има дупка, че една крава бива заклана и че вкарва ръката си в укрепена броня". Направил тълкуване на съня: Дупката в меча му е: "човек от семейството му е поразен", кравата: „група от сахабетата му биват убити", и крепостта: „Медина". След това излезнал и казал на сахабетата си: „Бойте се от Аллах, когато срещнете врага и проявете търпение когато се страхувате, гледайте какво ви е заповядал Всевишния Аллах и го правете".

Когато стигнали местността Шеут – между Медина и Ухуд – Абдуллах ибни Убейе се отделил от войската с една трета от войниците и казал: „Не ме послуша и се допитва до другите. Ей хора, не знам за какво ще се бием тука и ще умираме". След което се върнал към Медина заедно с последвалите го войници. След тях тръгнал Абдуллах ибни Амр ибни Харам бащата на Джабир Радияллаху анху който искал да ги върне към армията с думите: „Бийте се в името на Аллах или се защитавайте!?". А те му отвърнали: „Ако знаехме, че ще се биете нямаше да ви оставим и да се връщаме". След тези им думи той ги оставил и се върнал при

⁶ Тук е необходимо да се уточни, че сънищата на Пратениците салеуатуллахи уе селямуху алейхим са вахий (откровение) от Аллах Теаля

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем ядосан. Някои от Енсар⁷ предложил на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем да повикат на помощ съюзниците им от евреите, но той отказал казвайки: „Кой ще излезе с нас срещу войска от упор?“.

Други от тях (енсар) излезли с него докато стигнали до градината на един мунафик⁸ на име Мербеа ибни Кайзи, който бил сляп и когато разбрал за присъствието им станал и започнал да хвърля пясък и пръст по лицата на мюсюлманите и да крещи: „Не ти разрешавам да влезеш в градината ми, дори и да си Пратеника на Аллах“. Тогава някои от сахабетата се насочили към него искайки да го убият, но Пратеника на Аллах салляллаху алейхи уе селлем ги спрял с думите: „Не го убивайте, той е със сляпо сърце и слепи очи“. След това продължили напред докато стигнали една долина в подножието на Ухуд. Там разположил салляллаху алейхи уе селлем войската си с гръб към планината и им забранил да се бият докато не им заповяда. На сутринта в събота започнала битката като броя на мюсюлманите бил 700, от тях 50 конника. Пратеника салляллаху алейхи уе селлем изпратил на планината на стрелците 50 войника и за техен командир назначил Абдуллах ибни Джубейр като им заповядал да не напускат местоположението си каквото и да става на бойното поле, дори и да виждат как птиците са наобиколили войските и да стрелят със стрелите си по мушриците, за да не могат да заобиколят и да нападнат мюсюлманите в гръб.

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем се подготвил за битката обличайки две ризници, дал знамето на Му'саб ибни Умейр и на единия фланг сложил за водач Зубейр ибни Аууам, а на другия Мунзир ибни Амр. В този ден някои от младежите като: Абдуллах ибни Умар, Усама ибни Зейд, Бера, Зейд ибни Еркам,

⁷ Сподвижниците на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем, които били жители на Медина преди Исляма и след това и помогнали на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и мухаджирите – сподвижниците, които били от Мекка и се преселили при тях – буквален превод на Енсар е: Помагачи.

⁸ Двуличник.

Зейд ибни Сабит и Арабет ел-Еуси искали разрешение от Пратеника салляллаху алейхи уе селлем също да се сражават. На тези, които сметнал че са способни да се бият им разрешил, а останалите ги върнал.

Войската на Курейш се състояла от 3000 войника, 200 от тях били конници, на десния фланг сложили Халид ибни Уелид, а на левия Икриме ибни еби Джехл.

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем дал меча си на Ебу Дуджане, който се отправил с него към Ебу Амир (Абд Амр ибни Сайфи). Назовава ли го Ер-Рахиб (монаха).

Той бил порочен човек, главатар на Еус⁹ през епохата на Джахилията¹⁰. Когато дошъл Исляма в Медина, той я напуснал и се обявил за негов враг, отишъл при курейш и ги насърчавал за война срещу Пратеника салляллаху алейхи уе селлем като ги залъгвал с обещания, че племето му когато го познаят и разберат, че е с мушриците ще му се подчинят. Но когато ги повикал и им се показал те му отвърнали: „Ей, порочнико, Аллах да не ти даде благодат посредством нас“. Като чул тези думи казал: „Моя народ го е сполетяло нещастие след мен“. След което се впуснал в яростна битка срещу мюсюлманите и ги замервал с камъни.

През този ден Абу Дуджане, Али, Таяха, Енес ибни Недр и Сеад ибни Рабаи бяха подложени на изпитание, което се оказа в тяхна полза, а именно: в началото на битката надмощието беше за мюсюлманите, а враговете на Аллах претърпяваха поражение. Подгонени от мюсюлманите те побягнаха и се върнаха при жените им. Когато видяха това стрелците казаха: „Плячката, плячката“. Техния емир (командир)¹¹ им припомнил заповедта на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем, но те не го послушали и се втурнали

⁹ Една от двете племена, обитаващи Медина, приели Исляма и защитавали Пратеника салляллаху алейхи уе селлем.

¹⁰ Невежеството, т.е. епохата преди Исляма.

¹¹ Виж на предната страница.

на бойното поле, оставяйки планината не охранявана, а също и тила на сражаващите се мюсюлмани на бойното поле. Конниците на мушриците забелязали това и заобиколили планината, на която до преди малко били разположени стрелците на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и нападнали мюсюлманите в гръб. По този начин мюсюлманите попаднали в клопка, заобиколени от мушрици...

Всевишния Аллах зарадвал част от бойците с Шехаде¹² - седемдесет (70) от тях – а останалите заедно с Пратеника салляллаху алейхи уе селлем се оттеглили. Мушриците стигнали до Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и му нанесли няколко рани, счупили предния му зъб, убили Му'саб ибни Умейр пред него, след което знамето взел Али ибни еби Талиб радияллаху анху. Започнали да го преследват салляллаху алейхи уе селлем и искали на всяка цена да го убият. На пътя им застанали десетина от сахабетата, искайки да го предпазят салляллаху алейхи уе селлем, и били убити вместо него – ридуануллахи алейхим, след което Талха ибни Убейдиллях се намесил и ги отблъснал, а Ебу Дуджане направил жив щит пред Пратеника салляллаху алейхи уе селлем като застанал пред него и ударите им попадали по тялото му, а той дори и не помръдвал.

В този ден окото на Катаде ибни ен-Нуаман беше извадено, след което го занесли при Пратеника салляллаху алейхи уе селлем, който го върнал на мястото му е станало по-доброто от двете очи...

Тогава шейтана леанетуллахи алейх¹³ се провикнал: „Мухаммед е убит". Тези думи попаднали в сърцата на много от мюсюлманите, някои от които свалили оръжие и паднали на ръцете си. Покрай тях минал Енес ибни ен-Недир и ги чул да

¹² Това е обещание от Аллах Теаля за воюващите в Негово име, а именно: Да ги възнагради с Дженнет за усилията, които са положили, и живота си който дават заради Него.

¹³ Проклятието на Аллах да е върху него.

казват: „Пратеника салляллаху алейхи уе селлем е убит“, попитал ги: „Какво ще правите с живота след него? Станете и умрете за това, за което той умря!“. След това тръгнал към бойното поле, срещнал Сеад ибни Муаз и му казал: „О, Сеад, усещам миризмата на Дженнета преди Ухуд“. Впуснал се в яростна битка и се бил докато го убили. Намерили го убит с около седемдесет (70) рани по тялото.

Уахши ел-Хабеш и убил Хамза ибни Абдулмутталиб радияллаху анху като го пронизал с копието си по хабешитски начин!..¹⁴ Пратеника салляллаху алейхи уе селлем се приближил към мюсюлманите и първия, който го познал бил Кааб ибни Малик радияллаху анху, който се провикнал с все сила: „О, Мюсюлмани, това е Пратеника салляллаху алейхи уе селлем“, тогава Пратеника салляллаху алейхи уе селлем му посочил с пръст да замълчи, след което мюсюлманите се насъбрали около Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и се изтеглили в дефилето, в което се бил разположил. Тогава го забелязал Убейе ибни Халеф възседнал коня си (той твърдял в Мекка, че ще убие Пратеника) и когато се приближил до него (до Пратеника салляллаху алейхи уе селлем), Пратеника салляллаху алейхи уе селлем го пронизал, след което паднал ранен на земята. Мушриците го забелязали и го попитали: „Какво те мъчи?“, отговорил: „Кълна се в Аллах, това което ми е на мен, ако е на населението на Зил Мехас всички ще умрат“.

Настъпило времето за молитва и Пратеника салляллаху алейхи уе селлем застанал имам и кланял джемаата седнал. В същото време Ханзале ибни еби Амир притиснал Ебу Суфян в яростна схватка и тъкмо когато надделял Шедад ибни ел-Есуед го пронизал и убил. Същия ден Ханзале бил джунуб¹⁵, защото когато призовали за битката той бил с жена си, с която се оженили предния ден и чувайки призова за джихад тръгнал мигновено без

¹⁴ Хабеше се е наричала по това време днешна Етиопия.

¹⁵ Това е положението, в което се намират мъжът и жената след полово сношение. За да излезнат от него те трябва да направят ритуалното изкъпване — Гусул.

дори да се изкъпе. След като го убили Пратеника салляллаху алейхи уе селлем бива известен, че слезнали меляикета¹⁶, които го изкъпали с вода от Дженнета.

Усейрам – Амр ибни Сабит ибни Уакш беше човек от племето Вени Абдул Ешхел, който отхвърляше Исляма и не желаше да повярва, но в деня на Ухуд Аллах Теаля му разтворил сърцето заради добрините, които извършил и приел Исляма за своя религия. Чувайки повика за джихад взел меча си и се отзовал. Сражавал се храбро в битката и бил ранен смъртоносно. Никой не знаел за положението му и за влизането му в Исляма и както лежал на бойното поле ранен покрай него минали хора от племето му, които го познали и казали: „Валлахи¹⁷ това е Усейрам". Попитали го: „Какво те доведе тук? Искаш да помогнеш на племето си или желанието за Ислям?". Отговорил: „Напротив, желанието за Ислям. Повярвах в Аллах и в Пратеника му и приех Исляма". След изричането на тези думи умрял. Споменали историята му на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем, и той казал: „Той е от обитателите на Дженнета". Наградата му е Дженнет, а не е направил нито едно седжде¹⁸ на Всевишния Аллах.

Когато свършила битката Ебу Суфян се изкачил на планината и се провикнал: „При вас ли е Мухаммед?". Никой не му отговорил. След което извикал: „При вас ли е Ибни Еби Кухафе¹⁹?". Отново не получил отговор и се провикнал: „При вас ли е Ибни ел-Хаттаб²⁰?". И този път не получил отговор, в следствие на което извикал: „На тези им бяхте достатъчни!?". Тогава Умар радияллаху анху не издържал и казал: „О, враг на Аллах, наистина тези, които ги спомена са живи и Аллах ти остави от тях неща, които да те огорчават". Тогава ебу Суфян казал: „Най-възвишен е хубел²¹".

¹⁶ Ангели.

¹⁷ Валлахи – кълна се в Аллах

¹⁸ Свеждане на челото до земята в дълбок поклон пред Всевишния Аллах.

¹⁹ Ебу Бекр.

²⁰ Умар ибни ел-Хаттаб.

²¹ Един от идолите на Курейш, на който се молели.

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем казал на сахабетата: „Няма ли да му отговорите!?“. Казали: „Какво да му отговорим?“. Казал: „Кажете: Аллах е Най-възвишен и Най-велик“. Тогава казал: „На нас е славата и могъществото и няма слава за вас“. Казал: „Няма ли да му отговорите?“. Казали: „Какво да кажем? Казал: „Кажете: Аллах е нашият Господар и Покровител и няма покровител за вас“. После казал: „Днес беше реванш за битката при Бедр, войната е съперничество“. Тогава Умар радияллаху анху казал: „Не са равни!? Нашите убити са в Дженнета, а вашите в Джехеннема²²“.

Всевишния Аллах спусна дрямка на мюсюлманите по време на битката в Бедр и при тази в Ухуд. Тук е необходимо да се подчертае, че дрямката, която обхваща мюсюлманите преди битката е от Аллах и тя е за да се успокоят сърцата им, а не за да си подремнат, а дрямката, която обхваща мюсюлманите по време на молитва (намаз) и на лекция или на места, където се споменава Аллах е от шейтана, който цели да ги отдалечи от този ибадет и да спечелят колкото се може по-малко награда. По време на битката заедно с Пратеника салляллаху алейхи уе селлем са се сражавали и меляикета. В Сахихайни²³ се предава хадис от Сеад, който казва: „В битката при Ухуд видях до Пратеника салляллаху алейхи уе селлем да се сражават двама мъже, дрехите на които бяха бели и се сражаваха много смело. Не съм ги виждал нито преди това, нито след това“.

Един от мухаджирите минал покрай друг от енсар, който лежал ранен в кръвта си и го попитал: „Ей Фулян²⁴, чу ли, че Мухаммед е убит?“. Този от енсар му отговорил: „Ако е убит то той предаде писанието и разясни религията, затова сражайте се за религията си“. Тогава слизат словата на Аллах Теаля: „**Мухаммед**

²² Ада.

²³ Двама достоверни сборника – на Имам Бухари и Имам Муслим

²⁴ букв. Еди-кой си. Стил на изразяване в арабския език тогава когато или не се желае да се спомене името на дадения човек или не се знае името му.

е само един Пратеник, преди когото преминаха пратениците. Нима, ако бе умрял или бе убит, щяхте да се отвърнете? А който се отвърне, той не ще навреди на Аллах с нищо. Аллах ще въздаде на признателните“²⁵.

Деня Ухуд беше ден на изпитанието и пречистването. Чрез него Всевишния Аллах изпита вярващите и се проявиха мунафиците показвайки наяве двуличието си. Облагодетелства Всевишния тези, които пожела и умряха в негово име с Шехаде и низпосла в този ден 61 айета²⁶ от сура Али Имран, първият от които е словото Му: „[Припомни, о, Мухаммед] когато ти потегли от семейството си в зори, за да настаниш вярващите по места за битката... Аллах е всечуваш, всезнаещ.“²⁷

Когато Курейш си тръгнали от Медина в редиците им настанал смут. Започнали за се обвиняват и упрекват: „Защо не довършихте мюсюлманите след като ги победихте!? Защо не избихте всички, а оставихте водачите им живи!? Те ще съберат войска и ще ни нападнат. Върнете се да ги довършим..."

Тези думи стигнали до Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и той заповядал да се събере войската и да тръгнат след Курейш повелявайки: „Няма да тръгва с нас друг освен онзи, който се сражава". Тогава Ибну Еби го попитал: „Аз да дойда ли с теб?" Казал: „Не".

Въпреки, че били ранени и изморени от битката вярващите се отзовали отново на повика на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и казали: „Чухме и се подчинихме".

Джабир радияллаху анху казал: „О, Пратенико на Аллах, аз обичам и желая винаги, когато ти се сражаваш и воюваш, да бъда

²⁵ Сура Ал-Имран: 144

²⁶ Знамения.

²⁷ Сура Ал-Имран: 121. Погледни аyetите от 121 до 181 на същата сура.

до теб, но баща ми ме остави да пазя дъщерите му, позволи ми да тръгна с теб", и той салляллаху алейхи уе селлем му позволил.

Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и мюсюлманите потеглили от Медина и тръгнали след Курейш докато стигнали местността „Хамра ел-Есед". Вестта за това стигнала до Ебу Суфян и тези, които били с него и те побързали да се приберат в Мекка, след което Ебу Суфян поставил условие на някои от неверниците, а именно: Когато минат покрай Пратеника салляллаху алейхи уе селлем и сахабетата да ги плашат и да ги известят, че Курейш събират армия за да ги довършат. Чувайки за това мюсюлманите отговорили единствено с думите: „Достатъчен ни е Аллах и на Него ние се уповаваме".

Имената на някои от шехидите при битката Ухуд

1. Хамза ибни Абдулмутталиб радияллаху анху от рода Хашим.
2. Абдуллах ибни Джехш радияллаху анху от рода Умейе.
3. Му'саб ибни Умейр радияллаху анху от рода Абдуддар.
4. Енес ибни Ен-Недр ибни Дамдам радияллаху анху от рода Адди.
5. Абдуллах ибни Амр ибни Харам радияллаху анху от рода Селеме.
6. Ханзале ибни еби Амир ибни Сайфи радияллаху анху, шехида, който го изкъпали меляикетата.
7. Амр ибни ел-Джумух радияллаху анху от рода Селеме.
8. Халид ибни Амр ибни ел-Джумух радияллаху анху от рода Селеме.
9. Абдуллах ибни Селеме радияллаху анху от рода ел-Аджлян.
10. Амр ибни Муаз ибни ен-Нуаман радияллаху анху.
11. Есрам ел-Усейрам - името му е: Амр ибни Сабит радияллаху анху.
12. Абдуллах ибни Джубейр ибни ен-Нуаман радияллаху анху, командира на стрелците.
13. Ебу Еймен, слуга на Амр ибни ел-Джумух радияллаху анху.
14. Шемас ибни Усман от рода Мехзум радияллаху анху.

15. Малик ибни Синан радияллаху анху.

16. Сеад ибни ер-Рабиа ел-Енсари радияллаху анху.

Ислямското становище при посещението на гробището на шехидите при Ухуд – Ридуануллахи aleyhim – и хукума за посещаването на гробищата от жени

От Сунната на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем е мъжете да посещават гробищата, в това число попада и гробището на Шехидите при Ухуд Ридуануллахи алейхим. Пратеника салляллаху алейхи уе селлем ги е посещавал и е заповядал да се посещават, а също и праведните халифи и останалите сахабета Ридуануллахи алейхим и имамите на мюсюлманите са ги посещавали. Пратеника салляллаху алейхи уе селлем повелява: „Бях ви забранил да посещавате гробовете. Посещавайте ги, защото те ви напомнят за Ахирета²⁸“.²⁹

²⁸ Отвъдното.

²⁹ Хадис предаден от Имам Муслим.

Ислямското становище при посещаването на гробищата е:

Да се посещават, за да послужат за поука и душевно наставление, да ни напомнят за равностметката, Ахирета, наказанията за угнетителите и неверниците и наградите за вярващите и подчиняващите се на волята на Аллах Теаля и най-вече за да се прави дуа на Всевишния Аллах за умрелите близки, роднини и за всички мюсюлмани и мюсюлманки, преселили се при Аллах Теаля, да се смили над тях и да опрости греховете им. Когато мюсюлманина мине покрай гробище на мюсюлмани или посети такова от суннета на Пратеника салляллаху алейхи уе селлем е да каже следната дуа:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
بِكُمْ لَاحِقُونَ ﴿١﴾ أَسْأَلُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ ﴿٢﴾

30

³⁰ Хадис, предаден от Имам Муслим.

Хукума за посещаването на гробищата от жени

Посещението на гробищата от жени е забранено – Харам – заради това, което се случва от рода на противоречащи на шериата думи и дела от тяхна страна. Доказателство за това е достоверния хадис, относно посещението на гробищата от жени, предаден от Тирмизи, в който се казва: „Пратеника салляллаху алейхи уе селлем проклина жените, които посещават гробовете и тези, които правят над тях джамии и слагат светилници".

Друга причина е това, че жените са с меки сърца, много се безпокоят и огорчават, и трудно понасят на изпитанията. Всичко това води единствено до не сдържането им от плача на гроба и викането и оплакването, което с нищо не помага, а само вреди. От друга страна събирането им на гробищата с мъжете е забранено и води до фитне³¹ за живите и вреда за мъртвите.

Това е, което успях да превода и подготвя за нашите братя и сестри, посещаващи свещените места, идвайки на хадж и изпълнявайки с това петото си задължение от задълженията на Исляма... Моля Всевишния Аллах да го направи да е искрено заради него и да ни го даде на Съдния ден под формата на добри дела. Ако има недостатъци и грешки (което не е изключено) молим да бъдем извинени и да не се обръща внимание на грешките, а на ползата която има от него...

³¹ 1. Очарование, изкушение, съблазън. 2. Смут, метеж, въстание. 3. Безумие.

و صلي اللهم و سلم على رسولنا و حبيبنا محمد
و آله و أصحابه أجمعين و من تبعهم بإحسان إلى يوم الدين...

Ебу Абдуррахман

Медина, Саудитска Арабия,

четвъртък, 09 Ноември 2006 г.